

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการปฏิบัติการ และด้านการควบคุม ตามภารกิจหลักของสถาบันการพลศึกษา ในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการ การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ ผลการวิจัยสรุปดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ตามภารกิจหลักที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่สอดคล้องกับภารกิจ การอุดมศึกษา 4 ด้าน คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการ การประยุกต์ใช้ วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬา โดยใช้กระบวนการบริหารจัดการตามหน้าที่ ท่องการบริหารจัดการ ใน 4 องค์ประกอบ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การปฏิบัติการ และการควบคุม เพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ด้านการผลิตบัณฑิต

อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ด้านการผลิตบัณฑิต มีแนวโน้มและความเป็นไปได้ ในระยะ 5 – 10 ปี ข้างหน้า มีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. การวางแผน ในการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปตามศักยภาพของสถาบันฯ และมีความเป็นสากลในแต่ละสาขา ให้สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายและกลยุทธ์การบริหารจัดการ การวางแผนยุทธศาสตร์เชิงรุก กำหนดเป้าหมายและนำไปสู่การปฏิบัติ มีแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในทุกหลักสูตร และการวางแผนพัฒนาบุคลากรให้มีคุณวุฒิเฉพาะสาขาวิชา ที่เน้นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในกีฬาแต่ละชนิด

2. การจัดองค์การ ควรจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นสถาบันวิชาการกีฬา มีศูนย์วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬา การพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่มีคุณวุฒิเฉพาะสาขา ที่เน้นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในกีฬาแต่ละชนิด การใช้ระบบการบริหารจัดการ แบบธรรมาภิบาล จัดเป็นแหล่งการเรียนรู้และศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

3. การปฏิบัติการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ที่ใช้การวิจัยเป็นฐานและการทำโครงการงานวิจัย และสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้กับการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาและสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ จัดกิจกรรมที่มุ่งวิเคราะห์ วิจัย สร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำและนโยบาย ในการบริหารจัดการที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

4. การควบคุม การผลิตบัณฑิตเป็นนักวิทยาศาสตร์การกีฬาอาชีพอิสระ ที่สามารถ จัดกิจกรรมเพื่อสุขภาพและกีฬาระดับต่าง ๆ และมีการสร้างเอกลักษณ์สถาบันให้เป็นที่ยอมรับ ของสังคม การเป็นผู้มีความรู้ ทักษะกระบวนการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิและสาขาวิชา และมีเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนจบหลักสูตร มาตรฐานผลการเรียนรู้ตามลักษณะที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับผู้ใช้นักกีฬา

ด้านการวิจัย

อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ด้านการวิจัย มีแนวโน้มและความเป็นไปได้ ในระยะ 5 – 10 ปี ข้างหน้า มีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. การวางแผน ควรการวางแผนยุทธศาสตร์พัฒนานักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในแต่ละสาขา จัดแผนยุทธศาสตร์การวิจัยสู่ปฏิบัติการ และกำหนดนโยบายให้การวิจัยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดเรียนการสอนและการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่

2. การจัดองค์การ จัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาในแต่ละวิทยาเขต จัดตั้งฝ่ายวิจัยระดับคณะดำเนินงานตามนโยบายสถาบันฯ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ พัฒนาศักยภาพนักวิจัยเพื่อพัฒนาสุขภาพ และการประยุกต์ใช้ทางการกีฬา

3. การนำไปปฏิบัติ ควรสร้างเอกลักษณ์ไปสู่ความเป็นสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬา มีการสร้างเครือข่ายนักวิจัยพันธุ์ใหม่ทั้ง 17 วิทยาเขต ให้เรียนรู้การวิจัยพื้นฐานที่คู่ขนานกับ การเรียนการสอน และการนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงปฏิบัติการแก่นักศึกษา และสร้างเครือข่าย ความร่วมมือด้านการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่เปิดสอนตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ สร้างองค์ความรู้การวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาการกีฬาและสุขภาพ การบูรณาการวิจัยกับกระบวนการเรียนรู้

ในการประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนทุกหลักสูตร การสนับสนุน สร้างแรงจูงใจ จัดหาแหล่งทุน และการเผยแพร่ผลงานการวิจัยสู่ระดับชาติและนานาชาติจนเป็นที่ยอมรับของสังคม

4. การการควบคุม ควรกำหนดมาตรฐานที่มีคุณภาพและทุกภาควิชามีส่วนรับผิดชอบ ในการปฏิบัติการ มีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ความสำเร็จที่ชัดเจน

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม มีแนวโน้มและความเป็นไปได้ ในระยะ 5 – 10 ปี ข้างหน้า มีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. การวางแผน จัดศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และการบริการแบบ วิสาหกิจ ตามนโยบายและแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ การวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกในการพัฒนากีฬา และสุขภาพ จัดทำศูนย์ข้อมูลสนเทศให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ค้นคว้าและเผยแพร่ทางวิชาการ

2. การจัดองค์การ ควรพัฒนาบุคลากรให้เชี่ยวชาญในการบริการทางการกีฬา และสร้าง เครือข่ายความร่วมมือกับท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การกำหนดโครงสร้างงาน ภาระงาน บทบาทหน้าที่ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและมอบหมายงาน ฝ่ายที่รับผิดชอบ

3. การนำไปปฏิบัติ ในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ การกีฬาสาขาต่าง ๆ ไปสู่กลุ่มเป้าหมาย การให้บริการในรูปคลินิกกีฬาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา แก้ปัญหา การฟื้นฟูสมรรถภาพ จัดศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้บริการจัดการเรียนรู้ และบริการ อุปกรณ์เครื่องมือทั้งในเชิงธุรกิจแบบไม่หวังผลกำไร การให้บริการสร้างเสริมและทดสอบ สมรรถภาพทางกาย

4. การควบคุม ในการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม และกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานการบริการวิชาการแก่สังคม

ด้านการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬา

อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ด้านการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬา มีแนวโน้มและความเป็นไปได้ ในระยะ 5 – 10 ปี ข้างหน้า มีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. การวางแผน ในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ และการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา การวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกแบบมีส่วนร่วม ในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา

2. การจัดองค์การ จัดตั้งศูนย์ฝึกและพัฒนาผู้ฝึกสอนและนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในกีฬาแต่ละชนิด จัดตั้งฝ่ายวิจัยและพัฒนาการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา จัดโครงสร้างฝ่ายปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือแต่ละชนิด

3. การนำไปปฏิบัติ ควรจัดทำข้อตกลงความร่วมมือในการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ร่วมกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ และมีหลักเกณฑ์การใช้ทรัพยากรอย่างเป็นระบบ การจัดตั้งอำนาจความสะดวกทางกีฬา อุปกรณ์ และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน การพัฒนาความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ทางวิชาชีพแก่ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอน นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ตัดสินกีฬาและนักกีฬา

4. การควบคุม ในการเก็บรวบรวมสถิติ ข้อมูลสนเทศนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการ การกำกับติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงาน ตามแผนกลยุทธ์และนโยบาย

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา พบว่า อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ตามกรอบภารกิจสถาบันอุดมศึกษา โดยเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและอนาคตที่ควรจะเป็น ในระยะ 5 – 10 ปี ข้างหน้า มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ด้านการผลิตบัณฑิต

อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษาเกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์การ การนำไปปฏิบัติและการควบคุมในการผลิตบัณฑิต มีแนวโน้มและความเป็นไปได้ ในระยะ 5 – 10 ปี ข้างหน้า ดังต่อไปนี้

จากผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบด้านการผลิตบัณฑิต เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ในการกำหนดอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา โดยจำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์เชิงรุก กำหนดเป้าหมายและนำไปสู่การปฏิบัติ การพัฒนาวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายและกลยุทธ์การบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตรให้มีความเป็นสากล ในแต่ละสาขาเป็นไปตามศักยภาพของสถาบันฯ และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในทุกหลักสูตร และการวางแผนพัฒนาบุคลากรให้มีคุณวุฒิเฉพาะสาขาวิชา ที่เน้นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในกีฬาแต่ละชนิด ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2547, หน้า 131-139) เสนอว่า

การวางแผนยุทธศาสตร์เชิงรุก จะต้องมีการวางแผนในเชิงบูรณาการ เกี่ยวกับการเตรียมการจัดทำแผน การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการบริหารจัดการในปัจจุบัน การจัดทำวิสัยทัศน์และภารกิจหลัก การกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และวิธีการพัฒนา การจัดทำแผนงาน งาน/ โครงการพัฒนา การแปลงแผนงาน/ โครงการไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล สอดคล้องกับ Dessler (1998, p. 681) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นขั้นตอนของการกำหนดและจัดทำแผนเชิงกลยุทธ์ขององค์การ โดยจัดความสามารถภายในขององค์การให้สอดคล้องกับความต้องการของสภาพแวดล้อมจากภายนอก เพื่อให้เกิดเชื่อมั่นว่ามีแผนการบริหารที่เหมาะสม ส่วนการพัฒนาวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายและกลยุทธ์การบริหารจัดการให้เป็นไปตามหลักการของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ 1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ 2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ 3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน 4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น 5) อุปกรณ์การศึกษา 6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา 7) การวัดผลการศึกษา และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา 8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ที่กำหนด (สถาบันการพลศึกษา, 2553, หน้า 35) สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551, หน้า 9) ที่ระบุไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องผลิตบัณฑิตให้ได้ตามคุณลักษณะจุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ ที่การส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรให้มีความเป็นสากลในแต่ละสาขาเป็นไปตามศักยภาพของสถาบันฯ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมีแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในทุกหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาจะต้องเป็นไปตามเป้าหมายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565 คือยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐานและเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551,

หน้า 7) สอดคล้องกับ ไวพจน์ จันทรเสม (2553, หน้า 3) ได้เสนอผลการประชุมปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้เป็นไปตามปรัชญาของหลักสูตร ที่ว่า “เลิศล้ำความรู้ เชิดชูคุณธรรม เป็นผู้นำในการผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ทำวิจัยและนวัตกรรม ให้บริการทางวิชาการ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย” โดยมีเป้าหมายปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความเป็นสากล และสอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สอดคล้องกับ เอก เกิดเต็มภูมิ (2553, หน้า 17) เสนอไว้ว่า การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ต้องยึดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นกลไกในการขับเคลื่อน ให้มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 และมาตรฐานสถาบันการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 ดำเนินไปสู่การ ปฏิบัติชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม และเป็นกรอบในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของ สถาบันการอุดมศึกษา ซึ่งจะทำให้สถาบันการอุดมศึกษาต่าง ๆ สามารถพัฒนาหลักสูตรในระดับ คุณวุฒิและสาขาวิชาเดียวกันที่เทียบเคียงกัน โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งเป็นการจัด การศึกษาที่มีการผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญในการผลิตบัณฑิต ของสถาบัน (สถาบันการพลศึกษา, 2552, หน้า 24)

วางแผนพัฒนาบุคลากรให้มีคุณวุฒิเฉพาะสาขาวิชา ที่เน้นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ การกีฬาในกีฬาแต่ละชนิด ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรพัฒนาบุคลากรให้มีคุณวุฒิ เฉพาะสาขาวิชา ที่เน้นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในกีฬาแต่ละชนิด ดังที่ สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552, หน้า 11) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรเกี่ยวกับจำนวน และคุณวุฒิของอาจารย์ ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร นั้น ซึ่งมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และในจำนวนนั้น ต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อย่างน้อย 2 คน ซึ่งสถาบันการพลศึกษา เป็นแหล่งผลิตบุคลากรชั้นนำด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีความรู้ความสามารถ ในการเป็นผู้นำทางการออกกำลังกายและการพัฒนา ศักยภาพนักกีฬา ที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้าง และพัฒนาสุขภาพของประชาชน ด้วยการออกกำลังกายและพัฒนาศักยภาพนักกีฬาให้แก่ประเทศ (ไวพจน์ จันทรเสม, 2553, หน้า 5) ซึ่งในผลการประชุมสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ได้สรุปไว้ว่า ปัจจุบันได้มีการส่งบุคลากรไปศึกษาต่อในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาสาขาต่าง ๆ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งจัดอบรมความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างต่อเนื่อง

การจัดองค์การในการผลิตบัณฑิต ควรมีการใช้ระบบการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล ตามหลักการบริหารการจัดการที่ดี จะต้องเน้นการกระจายอำนาจ กำกับด้วยนโยบายและการ ประกันคุณภาพ การวางแผน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การพัฒนานุเคราะห์ การนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการ สร้างเสถียรภาพทางการเงิน การใช้เงินอย่างคุ้มค่า คล่องตัว โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ สถาบันต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ ให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่สถาบัน อุดมศึกษาจะทำหน้าที่บริหารจัดการให้มีคุณภาพได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผล ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good governance) (สุเมธ แ่มนูน, 2553, หน้า 25) สอดคล้องกับ ฌ็องซูฟฟ์ เชนนันท์ และฉัตรพร เสมอใจ (2547, หน้า 100) กล่าวว่า ควรกำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการ การถึงหน้าที่ เป้าหมายและ แผนปฏิบัติการไว้อย่างชัดเจน เนื่องจากโครงสร้างองค์การจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการ บรรลุเป้าหมายหรือกลยุทธ์ขององค์การ

การจัดศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นสถาบันวิชาการกีฬา และจัดตั้งหน่วยวิจัยและ พัฒนาศักยภาพบุคลากรที่มีคุณวุฒิเฉพาะสาขา ที่เน้นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในกีฬา แต่ละชนิด ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรพัฒนาและจัดศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ให้เป็นสถาบันวิชาการกีฬา โดยมีโครงสร้างองค์การ มีวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์เชิงรุกของสถาบัน วิชาการกีฬา สอดคล้องกับ โครงการความร่วมมือทางวิชาการกับ สถาบันกีฬาแห่งนิวเซาท์เวล (New South Wales Institute of Sport: NSWIS) ประเทศออสเตรเลีย ที่มีเป้าหมายให้สถาบันวิชาการกีฬาเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาทางวิชาการกีฬาและศูนย์วิทยาศาสตร์ การกีฬา รวมทั้งบริการทางวิชาการแก่สังคม และพัฒนานุเคราะห์เพิ่มจากกลุ่มงานในปัจจุบัน คือ กลุ่มชีวกลศาสตร์การกีฬา (Sport Biomechanics Division) กลุ่มวิเคราะห์ประสิทธิภาพการแข่งขัน (Sport Performance Analysis Division) และกลุ่มสรีรวิทยา (Physiology Division) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ การวิจัยและการให้บริการทางวิชาการเป็นศูนย์กลางในการพิจารณา เกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เป็นศูนย์ประสานงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้และข้อมูลทางวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนานุเคราะห์และนิสิตนักศึกษา สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ รวบรวมข้อคิดเห็นเสนอต่อรัฐบาลและองค์กร ที่เกี่ยวข้อง (เอก เกิดเต็มภูมิ, 2553, หน้า 4) ส่วนการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาที่เน้นการประยุกต์ใช้ วิทยาศาสตร์การกีฬาในกีฬาแต่ละชนิดอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งผลการวิจัยที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ ระบุว่าสถาบันฯ มีจุดอ่อนเกี่ยวกับบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ไม่มีคุณวุฒิเฉพาะตรงสาขา เพื่อศึกษาค้นคว้าวิจัยในศาสตร์ที่เป็นองค์ความรู้ในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะการวิเคราะห์การเคลื่อนไหว

ทางชีวกลศาสตร์การกีฬา รูปแบบการฝึกกีฬาและการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาให้มีขีดความสามารถสูงสุด สอดคล้องกับ ไวพจน์ จันทรเสม (2553) ที่เสนอว่า การจัดดำเนินงานของสถาบันวิชาการกีฬา มีเป้าหมายเพื่อเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาทางวิชาการกีฬาควบคู่กับศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬารวมทั้งบริการทางวิชาการและพัฒนากุศลกรทางวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายของสถาบันฯ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

การจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่ใช้การวิจัยเป็นฐานและการทำโครงการงานวิจัย และจัดกิจกรรมที่มุ่งวิเคราะห์ วิจัย สร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์และการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่ใช้การวิจัยเป็นฐานและการทำโครงการงานวิจัย สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งการฝึกประสบการณ์ภาคสนามการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง (สถาบันการพลศึกษา, 2552, หน้า 47) ส่วนการจัดกิจกรรมที่เน้นการวิเคราะห์ วิจัย สร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์และการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ในลักษณะต่าง ๆ โดยมีสถาบันวิชาการกีฬาที่มีวิสัยทัศน์ มุ่งพัฒนาการเรียนการสอน การฝึกกีฬา เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการและการกีฬา มีพันธกิจ ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา โดยแบ่งกลุ่มงาน เป็น 6 กลุ่มงาน คือ กลุ่มชีวกลศาสตร์การกีฬา กลุ่มวิเคราะห์ประสิทธิภาพการแข่งขัน กลุ่มสรีรวิทยา กลุ่มเวชศาสตร์การกีฬา กลุ่มชีวเคมีทางการกีฬา และกลุ่มการจัดการทางด้านการกีฬา โดยสถาบันการพลศึกษา ได้ทำข้อตกลงความร่วมมือกับ NSWIS (New South Wales Institute of Sport) ประเทศออสเตรเลีย ซึ่ง NSWIS จะเป็นที่พักเรียนและให้การสนับสนุนสถาบันการพลศึกษาในการพัฒนาสถาบัน ให้เป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศทางการศึกษา การบริหารจัดการและการสร้างศักยภาพทางการกีฬา เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี โดยการแลกเปลี่ยนนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและบุคลากรทางการกีฬา ภายใต้งิจกรรมวิชาการ กีฬาและวัฒนธรรม ระหว่างสองสถาบัน เพื่อให้สถาบันวิชาการกีฬาเป็นสถาบันระดับชาติและนานาชาติต่อไป (ไวพจน์ จันทรเสม, 2553)

การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้กับการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาและสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา

โดยคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ได้ร่วมลงนามในข้อตกลงที่ประชุมคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2552 จากการประชุมร่วมกันของคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา ทั้ง 6 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันการพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ การวิจัยและการให้บริการวิชาการแก่สังคม เป็นศูนย์กลางในการพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เป็นศูนย์ประสานงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้และข้อมูลทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาคณาจารย์และนิสิตนักศึกษา สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ รวบรวมข้อคิดเห็นเสนอต่อรัฐบาลและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง สุเทพ เชาวจิตร (2548, หน้า 155) เสนอว่า หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมรับประโยชน์ และร่วมติดตามผล เช่นเดียวกับแนวคิดของ คุณวุฒิ คนฉลาด (2540, หน้า 165) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นเทคนิคที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง โดยหลักการคือ มุ่งให้สมาชิกในองค์กรที่เป็นเครือข่ายในลักษณะเดียวกัน มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นทีมหรือกลุ่ม ให้ทุกคนมีส่วนร่วมงาน จึงประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

การกำกับควบคุมให้บัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ ทักษะกระบวนการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิและสาขาวิชา และมีเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนจบหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา จะต้องจัดการศึกษาตามหลักสูตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการอุดมศึกษาแห่งชาติ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ ได้เพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Skills) ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมทั้งมีเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนจบหลักสูตร ที่สอดคล้องตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ทั้งในบริบททางวิชาการและวิชาชีพด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2552, หน้า 19-20) ส่วนด้านมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามลักษณะที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับผู้ให้บัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา จะต้องจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ให้เป็นไปตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2552, หน้า 20) และมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ ระดับ (2) ปริญญาตรี คือ (1) มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหา และข้อโต้แย้งทั้งในสถานการณ์ส่วนบุคคลและของกลุ่ม โดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมไปปฏิบัติได้ (2) สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้

ในทฤษฎีและระเบียบวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาของตนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและข้อโต้แย้ง
 ในสถานการณ์อื่น ๆ (3) สามารถพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการ
 หรือวิชาชีพ โดยยอมรับข้อจำกัดของธรรมชาติของความรู้ในสาขาวิชาของตน (4) มีส่วนร่วม
 ในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัย และเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจอยู่เสมอ
 (5) มีจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อบริบททางวิชาการ ในวิชาชีพและชุมชนอย่างต่อเนื่อง

การผลิตนักวิทยาศาสตร์การกีฬาอาชีพอิสระ ที่สามารถจัดกิจกรรมเพื่อสุขภาพและกีฬา
 ระดับต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรพัฒนาหลักสูตรการเป็นนักวิทยาศาสตร์
 การกีฬา ซึ่งจากการสนทนากลุ่มที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอไว้ว่า สถาบันฯ ควรพัฒนาหลักสูตรการเป็น
 นักวิทยาศาสตร์การกีฬาเฉพาะสาขา ที่สามารถประกอบอาชีพอิสระ ในการบริหารจัดการกิจกรรม
 เพื่อสุขภาพและการเป็นนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำทีมนักกีฬาระดับต่าง ๆ ทั้งกีฬาขั้นพื้นฐาน
 กีฬาเพื่อการแข่งขันและกีฬาวินัย ตามศักยภาพที่สถาบันฯ มีความพร้อมในด้านคุณวุฒิ บุคลากร
 และเครื่องมือด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในสาขาต่าง ๆ สอดคล้องกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย
 (2547) ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ พ.ศ. 2548-2551 มีเป้าหมาย
 ในการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ โดยจะสนับสนุนการจัดแข่งขันกีฬาระดับอาชีพถึง 12 กีฬา
 มีฟุตบอล เทนนิส กอล์ฟ สก๊อตเตอร์ จักรยานยนต์อาชีพ แบดมินตัน ตะกร้อ วอลเลย์บอล โบว์ลิง
 ไตรกีฬา เรือยาว มวยไทย เทเบิลเทนนิส และกำหนดแผนงานพัฒนานักกีฬาสู่กีฬาอาชีพ การพัฒนา
 บุคลากรกีฬาอาชีพ ผู้ฝึกสอนกีฬาอาชีพ ผู้ตัดสินกีฬาอาชีพ และพัฒนานักวิทยาศาสตร์การกีฬา
 เพื่อการอาชีพ ส่วนการสร้างเอกลักษณ์สถาบันให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ผลการวิจัยพบว่า สถาบัน
 การพลศึกษา ควรมีการพัฒนาวิสัยทัศน์เพื่อสร้างเอกลักษณ์สถาบันให้เป็นที่ยอมรับของสังคม
 ตามศักยภาพที่เป็นจุดแข็ง โดยเฉพาะด้านบุคลากรทางพลศึกษา กีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา
 ที่สังคมยอมรับเกี่ยวกับ การเป็นผู้ฝึกสอน และการจัดการแข่งขันที่มีความรู้ความสามารถและ
 ปฏิบัติงานด้านการกีฬาในระดับชาติและนานาชาติ สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้ทรงคุณวุฒิในการ
 สนทนากลุ่ม ที่กล่าวว่า สถาบันการพลศึกษามีจุดแข็ง 2 ประการ คือด้านบุคลากร และงบประมาณ
 ที่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ควรมีการทบทวนวิสัยทัศน์ด้านการผลิต
 บัณฑิต โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเกี่ยวกับคุณวุฒิเฉพาะสาขาวิชาและจำนวนอาจารย์
 ประจำ รวมทั้งเป้าหมายที่มุ่งสู่ความเป็นสากล ซึ่ง สมชาย เทพแสง (2546, หน้า 11-16) และ
 Cunningham and Cordeiro (2003, p. 137) เห็นตรงกันว่า ผู้บริหารจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ ขณะที่
 สุรัสวดี ราชกุลชัย (2546, หน้า 413) เสนอว่า วิสัยทัศน์เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เป็นรากฐานที่สำคัญ
 ของความสำเร็จและเป็นปัจจัยที่แสดงให้เห็นถึงภาวะผู้นำของผู้บริหาร สอดคล้องกับการกีฬา
 แห่งประเทศไทย (2549, หน้า 10) ที่เสนอว่า การบริหารจัดการทางการกีฬา จะต้องพัฒนาบุคลากร

ภายในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถและสมรรถนะหลักด้านการบริหารจัดการอย่างทั่วถึง และเป็นระบบ และทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงาน

2. ด้านการวิจัย

อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษาเกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์การ การนำไปปฏิบัติและการควบคุมในการวิจัย มีแนวโน้มและความเป็นไปได้ ในระยะ 5 – 10 ปี ข้างหน้า ดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบด้านการวิจัย เป็นปัจจัยที่ 2 ในการกำหนดอนาคต ภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ซึ่งจะต้องมีการวางแผน ยุทธศาสตร์พัฒนานักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในแต่ละสาขา จัดแผนยุทธศาสตร์การวิจัย สู่ปฏิบัติการ มีการกำหนดนโยบายให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ การจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาในแต่ละวิทยาเขต การพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาสุขภาพและการประยุกต์ใช้ทางการกีฬา การพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาสุขภาพและการประยุกต์ใช้ทางการกีฬา การบูรณาการวิจัยกับกระบวนการเรียนรู้ ในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬากับการเรียน การสอนทุกหลักสูตร การสนับสนุน สร้างแรงจูงใจ จัดหาแหล่งทุน และการเผยแพร่ผลงานการวิจัย สู่ระดับชาติและนานาชาติจนเป็นที่ยอมรับของสังคม สร้างเครือข่ายนักวิจัยพันธุ์ใหม่ทั้ง 17 วิทยาเขต ให้เรียนรู้การวิจัยพื้นฐานที่คู่ขนานกับการเรียนการสอน และการนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงปฏิบัติการ แก่นักศึกษา สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่เปิดสอนตาม หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ การกำหนดมาตรฐาน ที่มีคุณภาพและทุกภาควิชามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติการ มีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ความสำเร็จที่ชัดเจน

การวางแผนยุทธศาสตร์พัฒนานักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในแต่ละสาขา ผลการวิจัยพบว่า ควรกำหนดแผนกลยุทธ์การพัฒนานักวิจัยที่ครอบคลุมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ การกีฬาในแต่ละสาขา ดังที่ สถาบันการพลศึกษา (2552, หน้า 57) ได้ระบุไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษา ต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ เพื่อให้ได้ ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์ จำเป็นต้องมีส่วนประกอบ 3 ประการ คือ 1) ต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการ สนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) การมีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

การจัดแผนยุทธศาสตร์การวิจัยสู่ปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรมีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และดำเนินการตามระบบที่กำหนด มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่นักวิจัย มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยตามอัตลักษณ์ของสถาบันฯ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551, หน้า 69) ที่เสนอว่า การบริหารงานวิจัยให้เกิด ประสิทธิภาพ จะต้องมียุทธศาสตร์การวิจัยหรือหน่วยวิจัยหรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษา และสนับสนุนการวิจัย ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย สิ่งอำนวยความสะดวก ในการวิจัยเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ มีการ ติดตามและประเมินผลและนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษา

การกำหนดนโยบายให้การวิจัยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนและ การปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรส่งเสริมและสนับสนุน การดำเนินงานทางการวิจัย การอำนวยความสะดวก การสร้างแรงจูงใจ ดังที่ อดิวิชัย แก้วจันทร์ (2550, หน้า 206) ที่กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการอำนวยความสะดวกของผู้บริหาร คือ การจูงใจ ซึ่งตรงกับแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545, หน้า 311) ที่กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการขั้นสูงสุด คือ ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization Needs) และความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem Needs) ซึ่งการได้รับการยอมรับ จากสังคม และการยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะมีความรู้สึภาคภูมิใจในตนเอง จากการได้รับการยอมรับและการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนมาตรฐานภาระงานของอาจารย์ ในสถาบันการอุดมศึกษา จะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะตามพันธกิจ บทบาทหน้าที่ ตามมาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 โดยหน่วยงานต้องกำหนดมาตรฐานภาระงานทางวิชาการรวมของ หน่วยงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย ซึ่งภาระงานเชิงปริมาณของ อาจารย์ในสถาบันการอุดมศึกษา แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1) ภาระงานด้านการสอนและพัฒนานิสิต 2) ภาระงานด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์และผลงานทางวิชาการ 3) ภาระงานด้านการบริการวิชาการ 4) ภาระงานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 5) ภาระงานด้านการบริหารและกรรมการอื่น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551)

การจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาในแต่ละวิทยาเขต ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีบทบาทหน้าที่ ในการพัฒนานักกีฬาและนักศึกษา จากผลการวิจัยผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม เสนอว่า

การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปประยุกต์ใช้ จำเป็นต้องมีผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการฝึกทางกีฬาในแต่ละชนิด ตามแผนการฝึกที่เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน (สถาบันการพลศึกษา, 2553, หน้า 28)

การบูรณาการวิจัยกับกระบวนการเรียนรู้ ในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬากับการเรียนการสอนทุกหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ซึ่งมีศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในทุกวิทยาเขต และมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางพลศึกษา กีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีจุดแข็งเฉพาะ ดังผลการวิจัยที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า หลักสูตรในคณะต่าง ๆ จะมีวิชาที่บังคับในหมวดศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาเฉพาะด้านการออกกำลังกายและสุขภาพ ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ควรมีการบูรณาการการวิจัยกับการเรียนการสอน การวิเคราะห์ การหาค่าทางสถิติ ขั้นตอนการวิจัยพื้นฐานที่เกี่ยวกับการพัฒนาสุขภาพและการออกกำลังกาย โดยใช้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้เกิดประสิทธิผล สอดคล้องกับ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งการฝึกประสบการณ์ภาคสนามการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง (สถาบันการพลศึกษา, 2552, หน้า 47)

การสนับสนุน สร้างแรงจูงใจ จัดหาแหล่งทุน และการเผยแพร่ผลงานการวิจัยสู่ระดับชาติและนานาชาติจนเป็นที่ยอมรับของสังคม ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานการวิจัย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอความเห็นให้ถือการวิจัยเป็นภาระงานในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารมีหน้าที่ในการจูงใจบุคลากรในการปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ Nahavndi and Malekzadeh (1988) ที่กล่าวว่า การให้รางวัลเป็นแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นการเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพให้แก่องค์กร มีการยกย่อง เชิดชูเกียรติแก่บุคลากรในองค์กร ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึที่ดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง จากการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น

การสร้างเครือข่ายนักวิจัยพันธุ์ใหม่ทั้ง 17 วิทยาเขต ให้เรียนรู้การวิจัยพื้นฐานที่ถ่วงน้ำหนักกับการเรียนการสอน และการนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงปฏิบัติการแก่นักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรพัฒนานุเคราะห์ใหม่ เพื่อสร้างเครือข่ายนักวิจัยทั้ง 17 วิทยาเขต โดยการจัดอบรมการบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่ใช้การวิจัยพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนในรายวิชาตามหลักสูตร และการนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาสุขภาพและศักยภาพของนักกีฬาแก่นักศึกษา สอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550, หน้า 47) ที่เสนอให้มีการบูรณาการภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับนโยบายและระดับแผนปฏิบัติการ การสร้างเครือข่ายภาคีต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในการจัดทำโครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด และควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่เปิดสอนตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ โดยมีศูนย์วิจัยที่มีหน้าที่สร้างองค์ความรู้ทางวิชาการด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (สถาบันการพลศึกษา, 2550 ข)

3. ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษาเกี่ยวกับการวางแผน การจัดการ การนำไปปฏิบัติและการควบคุมในการบริการทางวิชาการ มีแนวโน้มและความเป็นไปได้ ในระยะ 5 – 10 ปี ข้างหน้า ประกอบด้วยอนาคตภาพการบริหารจัดการต่าง ๆ ดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบด้านการบริการทางวิชาการ เป็นปัจจัยที่ 3 ที่สำคัญในการกำหนดอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ซึ่งจะต้องมีการวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกในการพัฒนากีฬาและสุขภาพตามนโยบายและแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ จัดทำศูนย์ข้อมูลสนเทศให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ค้นคว้าและเผยแพร่ทางวิชาการ การกำหนดโครงสร้างงาน ภาระงาน บทบาทหน้าที่ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ควรให้บริการจัดการเรียนรู้ และบริการอุปกรณ์เครื่องมือให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ในเชิงวิสาหกิจหรือธุรกิจแบบไม่หวังผลกำไร และมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ คือ

การวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกในการพัฒนากีฬาและสุขภาพ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรมีการวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกในการพัฒนากีฬาและสุขภาพ โดยใช้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นฐาน ซึ่ง ญัตติพันธุ์ เขจรนันท์ และฉัตรยาพร เสมอใจ (2547, หน้า 80) กล่าวว่า

การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นหลักการและเครื่องมือที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร ทั้งในปัจจุบันและอนาคต อีกทั้งมีประโยชน์ในการช่วยให้องค์กรสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมได้ดีขึ้น สามารถจัดสรรทรัพยากรให้มีทิศทางและลำดับความสำคัญที่ชัดเจน มีเหตุ มีผล และมีความสอดคล้องในระหว่างส่วนย่อยต่าง ๆ ขององค์กรให้ปรับตัวหรือการขยายตัวของ องค์กรเป็นไปโดยมีกรอบทิศทางที่แน่ชัด เป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารและสมาชิกได้ตระหนักถึง โอกาส อุปสรรค จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร สอดคล้องกับหลักการของ Australian Sports Commission (2004, pp. 8-14) ที่เสนอว่า กระบวนการในการวางแผนประกอบด้วย การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม วัตถุประสงค์ ลำดับความสำคัญของกลยุทธ์

แผนจัดศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และบริการแบบวิสาหกิจ ตามนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรมีการบริการ ทางวิชาการแก่สังคม ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและด้านอื่น ๆ เพื่อสุขภาพและการพัฒนานักกีฬา โดยการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ชุมชน และสังคมโดยกว้าง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553, หน้า 76)

จัดทำศูนย์ข้อมูลสนเทศให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ค้นคว้าและเผยแพร่ทางวิชาการ ผลการวิจัย พบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรจัดศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นข้อมูลสนเทศ เป็นแหล่งเรียนรู้ ค้นคว้าและเผยแพร่ทางวิชาการ ที่มีรูปแบบการให้บริการทางวิชาการที่หลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา การฝึกอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ อันเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของ อาจารย์และนักศึกษาที่นำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับ หน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการ ให้บริการทางวิชาการด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553, หน้า 76)

การกำหนดโครงสร้างงาน ภาระงาน บทบาทหน้าที่ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ผลการวิจัย พบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรกำหนดโครงสร้างงาน ภาระงาน บทบาทหน้าที่ที่เอื้อต่อการ ปฏิบัติงานให้ตรงตามความรู้ความสามารถ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและมอบหมายงาน ฝ่ายที่รับผิดชอบ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารในการตัดสินใจ หากมีการจัดโครงสร้าง มีการมอบหมายงานแก่ผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม ย่อมจะทำให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545, หน้า 191) ที่เสนอว่า ผู้บริหารต้องใช้สายการ บังคับบัญชาในการกระจายอำนาจให้สมาชิกในองค์กร โดยขึ้นกับความเหมาะสมของงาน

นอกจากนี้ Certo (2000, p. 552) ยังกล่าวว่า การมอบหมายอำนาจหน้าที่/ การมอบหมายงาน เป็นขั้นตอนในการมอบหมายกิจกรรมการทำงานและอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นให้กับ บุคคลใดบุคคลหนึ่งในองค์การ สอดคล้องกับแนวคิดของ สาคร สุขศรีวงศ์ (2550, หน้า 127) ที่กล่าวว่าผู้บริหารจะต้องกำหนดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับสมาชิกขององค์การ ในแต่ละตำแหน่งงาน

การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการผลการวิจัย พบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ซึ่ง สุเทพ เชาวลิตร (2548, หน้า 155) เสนอว่า หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมรับประโยชน์ และร่วมติดตามผล โดยให้ท้องถิ่นเข้ามาร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินงานตามความรู้ความสามารถ สอดคล้องกับ เสนาะ ดิยาว์ (2546, หน้า 135; ฅัญญพันธ์ เขจรันนัฒน์ และจัตยาพร เสมอใจ, 2547, หน้า 115) ที่เห็นตรงกันว่าการจัด องค์การตามหน้าที่ มีข้อดีที่บุคลากรแต่ละคนสามารถทำงานตามความรู้และความถนัด สามารถ แก้ปัญหาได้ดี เพราะทุกคนมีความรู้ในงานอย่างลึกซึ้ง การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม จะทำให้เกิดความผูกพันระหว่างคนและองค์กรได้อย่างแท้จริง เช่นเดียวกับแนวคิดของ ฅณวุฒิ ฅนฉลาด (2540, หน้า 165) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นเทคนิคที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง โดยหลักการ คือ มุ่งให้สมาชิกในองค์การมีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นทีมหรือกลุ่ม ให้ทุกคน มีส่วนร่วมงาน จึงประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

ฅูนัยวิทยาศาสตร์การกีฬา ควรให้บริการจัดการเรียนรู้ และบริการอุปกรณ์เครื่องมือ ทั้งในเชิงวิสาหกิจหรือธุรกิจแบบ ไม่หวังผลกำไร ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรบริการจัดการเรียนรู้ และบริการอุปกรณ์เครื่องมือทั้งในเชิงธุรกิจและแบบ ไม่หวังผลกำไร มีหลักเกณฑ์และระเบียบในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีต่าง ๆ และต้องจัดหา/ ประสานงานด้านสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน แก่ฅนักกีฬา และมีการร่วมมือกับสมาคมการกีฬาต่าง ๆ สอดคล้องกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2549, หน้า 11) ที่กล่าวว่า สถาบันการพลศึกษาควรจะจัดหาหรือประสานงานด้านสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ซึ่งอาจจะมีโครงการ ความร่วมมือในการพัฒนาการกีฬากับสมาคมกีฬาสถาบันการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อสร้างเครือข่ายภาคีในการพัฒนาการกีฬา โดยประสานงานกับ สถาบันการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในด้านการศึกษาและการกีฬา

การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการบริการทางวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรมีการกำหนดเป้าหมายของกลยุทธ์และแผนที่ชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่ง Bateman and Snell (2007, p. 127) กล่าวว่า เป้าหมายเป็นสิ่งที่องค์การต้องการในอนาคต

เป็นผลลัพธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ค่านิยม และความเจริญเติบโตในระยะยาวขององค์การ สำหรับ McGraw (1997, p. 4) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายเป็นการแสดงถึงความคาดหวังที่จะปรับปรุงงาน โดยการกำหนดมาตรฐานที่สูงกว่าเดิม สถาบันฯ จะต้องมีการควบคุมการควบคุมโดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการปฏิบัติงาน มีการวัดผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการเปรียบเทียบผลงานจริงกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ มีการแก้ไขความบกพร่องและรายงานผลการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ Schermerhorn (2000, p. G-2) เสนาะ ดิยาว (2546, หน้า 319-320) ที่กล่าวว่า กระบวนการควบคุมเป็นขั้นตอนของการกำหนดวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการวัดการปฏิบัติงานจริง การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานจริงกับวัตถุประสงค์และมาตรฐาน ตลอดจนมีการแก้ไขในสิ่งที่จำเป็น ผลการวิจัยของ รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2548, หน้า 176) ได้สรุปว่า แนวทางการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานทั้งองค์การ โดยการจัดระบบและกระบวนการตรวจสอบมาตรฐาน โดยมีการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือจากสถาบันอื่น ขณะเดียวกัน รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549, หน้า 10-11) กล่าวว่าองค์การที่ดีที่สุดจะทำงานด้วยการใช้วิธีการประเมินหลายวิธีในการประเมินผลการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบความก้าวหน้าของงานกับประสิทธิภาพว่าเกิดความประหยัดงบประมาณ ทรัพยากร ประหยัดเวลา รวดเร็ว และมีคุณภาพ จนกระทั่งได้ผลผลิตที่ดี รวมไปถึงความมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายหรือไม่ มีการติดตามผลอย่างเป็นระบบ มีความน่าเชื่อถือ

4. ด้านการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬา

อนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในสถาบันการพลศึกษาเกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์การ การนำไปปฏิบัติและการควบคุมในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬา มีแนวโน้มและความเป็นไปได้ ในระยะ 5 – 10 ปี ข้างหน้า จากผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบด้านการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬา เป็นปัจจัยที่ 4 ที่สำคัญของอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ คือ ต้องมีการวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกแบบมีส่วนร่วม ในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา แผนการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา การจัดตั้งศูนย์ฝึกและพัฒนาผู้ฝึกสอนและนักวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในกีฬาแต่ละชนิด จัดตั้งฝ่ายวิจัยและพัฒนาการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดอุปกรณ์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน การพัฒนาความรู้ คุณธรรม จริยธรรมทางวิชาชีพแก่นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและนักกีฬา การจัดทำข้อตกลงความร่วมมือในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศร่วมกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ การเก็บข้อมูลสันทะของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการ และมีการกำกับติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ดังต่อไปนี้

การวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกแบบมีส่วนร่วม ในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรวางแผนกลยุทธ์เชิงรุกหรือแผนปฏิบัติการ ในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ดังที่ วันชัย มีชาติ (2550, หน้า 156) กล่าวว่า การวางแผนปฏิบัติการเป็นแผนในระดับของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งจะกำหนดวิธีการในการนำแผนและนโยบายต่าง ๆ ไปปฏิบัติให้บังเกิดผลตามที่กำหนดไว้ การวางแผนในขั้นตอนการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ มีการจำแนกลำดับความสำคัญระยะสั้นและเชื่อมโยงไปสู่แผนกลยุทธ์ การพัฒนาแผนปฏิบัติการ และการปฏิบัติตามแผน เพื่อให้การบริหารจัดการของสถาบันฯ มีประสิทธิผล ดังนั้น สถาบันการพลศึกษา ควรเป็นองค์กรหลักในการวางแผนกลยุทธ์เชิงรุก ในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ทุกสาขามาใช้ให้ครบวงจร เพื่อให้ นักกีฬาสามารถแสดงศักยภาพสูงสุดในการแข่งขัน ดังที่ ทวีพงษ์ กลิ่นหอม (2553) กล่าวว่า นักกีฬาจะแสดงศักยภาพสูงสุดได้จะต้องเตรียมตัวมาดีหรือเรียกว่า มีความสมบูรณ์ทั้งสภาพร่างกาย เทคนิคทักษะ มีพลังงานที่เพียงพอ การดูแลไม่ให้เกิดการบาดเจ็บ รวมทั้งการฟื้นฟูการบาดเจ็บ และมีสภาพจิตใจที่แข็งแกร่ง ดังนั้น เพื่อให้ผู้บริหารการกีฬาได้ กำหนดและกำกับนโยบายการบริหารเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ควรจะต้องดำเนินการประกอบด้วย

- 1) นักกีฬาจะต้องถูกเตรียมให้สภาพร่างกายมีความพร้อม โดยผู้ที่สร้างและตรวจสอบความพร้อมของนักกีฬา คือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาสาขา Sport Exercise, Physiology, Sport Biomechanics
- 2) นักกีฬาจะต้องถูกเตรียมให้มีเทคนิคทักษะในเฉพาะกีฬานั้น ๆ ผู้ที่ทำหน้าที่ด้านนี้คือ ผู้ฝึกสอน
- 3) นักกีฬาจะต้องมีพลังงานอย่างเพียงพอ ทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและช่วงการแข่งขัน จะมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาสาขาโภชนาการ เป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด
- 4) นักกีฬาจะต้องถูกเตรียมไม่ให้เกิดการบาดเจ็บหรือหากเกิดการบาดเจ็บจะต้องได้รับการฟื้นฟูเพื่อนักกีฬาจะกลับมาเตรียมพร้อมได้ในระยะเวลาอันสั้น นักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เกี่ยวข้องคือ สาขาเวชศาสตร์การกีฬา
- 5) นักกีฬาจะต้องเตรียมสภาพจิตใจให้พร้อมในทุกสถานการณ์ที่กดดัน ไม่มีอะไรที่บั่นทอนความเชื่อมั่น โดยนักวิทยาศาสตร์การกีฬาสาขาที่เกี่ยวข้องคือ นักจิตวิทยาการกีฬา ที่จะต้องเข้ามาเตรียมนักกีฬาดังแต่ต้น ระหว่างการแข่งขันและหลังการแข่งขัน จึงกล่าวได้ว่าเป็นการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้อย่างครบวงจร

วางแผนการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการ วิชาการ และการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรวางแผนกลยุทธ์ในแผนการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้ ดังที่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550, หน้า 43) เสนอว่า จะต้องมีการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ในการพัฒนานักกีฬา บุคลากรทาง การกีฬา เพื่อรองรับการพัฒนา กีฬาทุกระดับ สอดคล้องกับ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร (2550) เสนอว่า ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีความเชื่อ และมีปรัชญาในการพัฒนาการกีฬาโดยการนำเอาวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูล ที่เกี่ยวกับการจัดการ การตัดสินใจ การฝึกสอนและการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ เฉลิม ชัยวัชรารักษ์ (2546, หน้า 4) กล่าวว่า การที่ทีมฟุตบอลไทยจะก้าวขึ้นสู่ระดับโลกได้ วิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นเครื่องมืออันทรงอานุภาพและประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ฝันนั้นเป็นจริง ที่ผ่านมามีการใช้ วิทยาศาสตร์การกีฬาน้อยและไม่ได้ประยุกต์ใช้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม คือการที่ทั้งผู้ฝึกสอน และนักกีฬาเข้าใจถึงหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาและนำมาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อม พัฒนาสมรรถภาพ ทางกาย จิตใจ ทักษะเฉพาะกีฬา และการประสานกันเป็นทีม ด้วยการบันทึกผลการฝึกซ้อม ประเมินผล และปรับปรุงการฝึกให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่สรีรวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา และโภชนาการทางกีฬาอย่างเป็นบูรณาการ เพื่อเสริมสร้างให้มีความสมบูรณ์ทางร่างกายให้มีความอดทน ความแข็งแรง มีพลังระเบิดสูง มีความไว ความคล่องตัว มีความแม่นยำ ไม่ประหม่า ตื่นเต้น สามารถควบคุมเกมภายใต้สถานการณ์กดดันได้เป็นอย่างดี รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาผู้ฝึกสอนและนักวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในกีฬาแต่ละชนิด ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรจัดตั้ง ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาผู้ฝึกสอน ที่เน้นการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ดังที่ สถาบันการพลศึกษา (2553) ได้สรุปผลการไปศึกษาดูงานของผู้บริหารสถาบันการพลศึกษา ทีมมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (Korea National Sport University: KNSU) มีการสนับสนุนส่งเสริม วิชาการกีฬา ในสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การสนับสนุน ส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในระดับสูง มีการวิเคราะห์ วิจัย เพื่อฝึกกีฬาและจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร สาขาต่าง ๆ และมีผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความสามารถสูงจำนวนมากและเหมาะสมกับชนิดกีฬา นอกจากนี้ มีสนามฝึกซ้อมและวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีการกีฬาที่มีคุณภาพ และมีการใช้อย่างคุ้มค่า ตลอดจนมีการดูแลสุขภาพวัสดุอุปกรณ์เป็นอย่างดี

จัดตั้งฝ่ายวิจัยและพัฒนาการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ควรมีการดำเนินงานด้านการวิจัยที่จะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพ นักกีฬาในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550, หน้า 42) ที่มุ่งเน้นให้มีการวิจัยและสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการกีฬาและการบริหารการกีฬา จัดให้มีศูนย์วิจัยและพัฒนาการกีฬา เพื่อศึกษาวิจัย รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา โดยจัดตั้งฝ่ายวิจัยและพัฒนา เพื่อประยุกต์ใช้กับนักกีฬา ดังที่ ได้ออน ชินเนส (2542, หน้า 41) กล่าวว่า การประยุกต์ใช้ความรู้ ทางสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย ชีวกลศาสตร์ จิตวิทยาการกีฬา โภชนาการ เวชศาสตร์การกีฬา ในขั้นตอนต่าง ๆ เช่น การวางแผน การคัดเลือกนักกีฬา การฝึกนักกีฬา การเก็บตัวนักกีฬา การแก้ไขปัญหาลูกต่าง ๆ และการติดตามผลของการฝึก ช่วยให้การพัฒนานักกีฬาได้ผลเร็ว ความรู้ ทางวิทยาศาสตร์ช่วยให้โค้ชเข้าใจกลไกที่จะทำให้ให้นักกีฬามีความสามารถสูงสุด การใช้หลักการวิจัย ทางวิทยาศาสตร์ จะช่วยให้สามารถติดตามผลการทดลองใช้ความรู้ต่าง ๆ โดยผู้ฝึกสอนควรรู้ว่า มีเหตุและปัจจัยอะไรที่มีผลต่อความสามารถของนักกีฬา การใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ ในทุกขั้นตอนของการฝึกและตีความหมายของผลการฝึกได้อย่างถูกต้อง

การพัฒนาความรู้ คุณธรรม จริยธรรมทางวิชาชีพแก่นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬาและนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรจัดกิจกรรมพัฒนาด้าน คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา นักกีฬาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของ คุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมี การวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา (สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553, หน้า 60) นอกจากการพัฒนาคุณธรรมแล้ว ผู้บริหารสถาบันฯ ผู้จัดการทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา และนักกีฬา ควรแสดงออกถึงความเป็นผู้มีจริยธรรม ด้วยการประพฤติตนเป็นคนสุภาพเรียบร้อย กระทำในสิ่งดีงาม พุดจาสุภาพ มีกิริยา มารยาท เมื่ออยู่ในสังคม รู้จักรักษาสุขภาพ ตรงเวลา และเสียสละเวลาให้กับการทำงาน ด้วยการแสดงออก ในสิ่งที่ เป็นแบบอย่างที่ดีให้คนประพฤติตาม จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาความรู้ คุณธรรม และ จริยธรรมให้แก่ผู้บริหารสถาบันฯ ผู้จัดการทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา และนักกีฬา อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การบริหารจัดการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

จัดทำข้อตกลงความร่วมมือในการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศร่วมกับสมาคมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันและองค์กรทางการกีฬา ในการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน โดยเฉพาะการใช้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งผลการวิจัยผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอว่า การบริหารจัดการสนามฝึกซ้อมกีฬา การใช้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ควรจัดในรูปแบบความร่วมมือ ในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่มีอยู่กับสมาคมกีฬาต่าง ๆ โดยมีกฎเกณฑ์ในการใช้ที่เกิดจากการร่วมกัน พิจารณาในทางปฏิบัติให้ชัดเจน สอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550, หน้า 47)

ที่เสนอให้มีการบูรณาการภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับนโยบายและระดับแผนปฏิบัติการ การสร้างเครือข่ายภาคีต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำ โครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด

การเก็บรวบรวมสถิติ ข้อมูลสารสนเทศนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็น ฐานข้อมูลในการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรจัดระบบฐานข้อมูล สารสนเทศทางการกีฬา โดยจัดทำข้อมูลนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา และองค์กรเครือข่ายของ สถาบันการพลศึกษา ในแต่ละวิทยาเขตเข้าสู่ระบบสารสนเทศอย่างเป็นปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ ในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2549, หน้า 9; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550, หน้า 45) เห็นตรงกันว่า การพัฒนาศักยภาพนักกีฬา ควรมีระบบและกระบวนการจัดเก็บข้อมูลนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา องค์กรเครือข่าย การจัดทำ ฐานข้อมูลด้านการกีฬาที่เป็นระบบ เพื่อการวิเคราะห์และการวางแผน รวมทั้ง มีการนำความรู้ ทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ในการพัฒนาการกีฬา ขณะที่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550, หน้า 43) เสนอว่า จะต้องมีการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬาในการพัฒนานักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา เพื่อรองรับการพัฒนากีฬาในทุกระดับ การกำกับติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และนโยบาย ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการพลศึกษา ควรเน้นการกำกับติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการ ดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และนโยบาย ซึ่งเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารในการตัดสินใจ หากมีการมอบหมายงานแก่ผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม ย่อมจะทำให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545, หน้า 191) ที่เสนอว่า ผู้บริหารต้องใช้สายการ บังคับบัญชาในการกระจายอำนาจให้สมาชิกในองค์กร โดยขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของงาน นอกจากนี้ Certo (2000, p. 552) ยังกล่าวว่าการมอบหมายอำนาจหน้าที่/ การมอบหมายงานเป็น ขั้นตอนในการมอบหมายกิจกรรมการทำงานและอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นให้กับบุคคลใด บุคคลหนึ่งในองค์กร อีกทั้งจัดให้มีบุคลากรในการติดตาม ประเมินผลการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ของนักกีฬา สอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550, หน้า 45) ที่เสนอว่า ต้องมีระบบ การติดตาม กำกับ ดูแล และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ สอดคล้องกับ แนวคิดของ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (2547, หน้า 29) ที่กล่าวว่า การใช้ยุทธศาสตร์ในการติดตาม ประเมินผลในทุกแผนทุกโครงการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง จะทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรค ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ซึ่งสามารถนำองค์ความรู้นี้ไปใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจกำหนดนโยบาย และการวางแผนการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น
2. ข้อความรู้นี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูล เพื่อทำการวิจัยและสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับอนาคตภาพการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสังเคราะห์สภาพปัจจุบันมาเป็นประเด็นคำถามที่นำไปสร้างแบบสอบถามตามเทคนิคเดลฟาย ที่ไม่สามารถเจาะลึกในแต่ละพันธกิจ เกี่ยวกับอนาคตภาพที่ควรจะเป็นได้
2. ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาแบบเจาะลึก เพื่อหาแนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับการบริหารจัดการในแต่ละพันธกิจ
3. ควรมีการทำวิจัยติดตามผลการนำอนาคตภาพการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในสถาบันการพลศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานต่อไป